

interessenternes solidariske hæftelse, ikke gælder ved interessentskaber. Denne skattemæssige forskel kan imidlertid ikke begrunde nogen forskel i relation til sølovens nationalitetsregler, og man foreslår derfor i udkastets § 1, stk. 2, litra f, at også ansvarlige interessentskaber skal betragtes som danske, når mindst to trediedele af deltagerne er danske statsborgere.

Man har overvejet, om man ikke i stedet for skulle lægge vægt på deltagerens andel i interessentskabet, men er blevet stående ved at lægge vægt på antallet af deltagere, idet andelsforholdet som følge af den solidariske hæftelse alene har betydning for det indbyrdes forhold.

Den foreslåede regel tager kun sigte på de ansvarlige deltagere, og der vil således normalt ikke kunne stilles nationalitetskrav til en kommanditist eller en indskyder i et stille selskab, medmindre den pågældende deltager i selskabets ledelse.

Kommissionen har ikke anset det for påkrævet at bibeholde den gældende sølovs regel om, at personer, som i mindst 5 år har været boseddende i den danske stat, sidestilles med danske statsborgere med hensyn til adgangen til at have skib under dansk flag. Reglen frembyder visse praktiske vanskeligheder, og har kun i meget ringe grad været udnyttet. Iøvrigt vil der i givet fald kunne meddeles en sådan udlænding dispensation i medfør af udkastet til skibsregistreringslov, § 1, sidste stk.

Sølovens nationalitetsregler kræver, som tidligere anført, ikke blot at de pågældende personer har dansk indfødsret, men tillige at de ikke må være blevet statsborgere i fremmed stat — en bestemmelse der formentlig oprindelig især har taget sigte på personer fra de sønderjyske landsdele med „suspenderet“ statsborgerret.

Reglen har hidtil ikke haft større betydning i praksis, men efter den nyere indfødsretslovgivning kan det ikke udelukkes, at en person kan have dobbelt statsborgerret. En sådan person opfylder betingelserne i udkastets § 1, stk. 2, a, og kommissionen finder det ikke rimeligt, at den omstændighed, at den pågældende tillige har statsborgerret i et andet land, skulle udelukke ham fra at have skib under dansk flag. Man har derfor ikke på dette punkt opretholdt den gældende sølovsregel.

Kommissionen har endvidere overvejet, hvorvidt der i overensstemmelse med en henstilling fra indenrigsministeriet burde indrømmes personer, der er eller senest har været gift med danske indfødte, ligeret med danske statsborgere med hensyn til adgangen til at eje skib under dansk flag, men er nået til den opfattelse, at dette forhold er af en sådan speciel karakter, at de tilfælde, der ganske

undtagelsesvis måtte forekomme, mest hensigtsmæssigt kan ordnes ved meddelelse af en dispensation i medfør af skibsregistreringslovudkastets § 1, sidste pkt.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvilke nationalitetsbetingelser der bør stilles til aktieselskaber, har man indenfor kommissionen overvejet, hvorvidt der i lighed med norsk lovgivning burde stilles krav om, at en del af aktiekapitalen skal ejes af danske statsborgere. En sådan regel ville kunne være til hinder for en iøvrigt ønskelig placering af fremmed kapital i danske rederivirksomheder, den ville betyde en væsentlig skærpelse i forhold til gældende lov, og den ville være meget vanskelig at administrere, da aktier i rederiaktieselskaber i stort omfang omsættes som ihændehavepapirer. Kommissionen har derfor ikke foreslået regler, der stiller krav med hensyn til aktionærernes nationalitet. Man har iøvrigt erfaret, at den norske regel faktisk ikke bliver gennemført som fastsat i loven.

Hvad aktieselskabers bestyrelse angår, har man i konsekvens af de tidligere anførte synspunkter vedrørende adgangen til at opnå udenlandsk kapitaltilførsel til dansk skibsfart foreslået i § 1, stk. 2, litra e, at mindst to trediedele af bestyrelsens medlemmer skal være danske statsborgere. Det er fra rederside anført, at det for at kunne disponere hurtigt i en given situation kan være af betydning, at der er adgang til at sikre en repræsentant for udenlandske kapitalindskud en plads i selskabets bestyrelsen uden at skulle afvente meddelelsen af en dispensation.

Reglerne i den gældende sølovs § 1 om, at bestyrelsesmedlemmer skal være aktieejere, har i praksis voldt visse vanskeligheder, blandt andet hvor staten, kommuner eller andre offentlige myndigheder, der ejer aktier i et rederiforetagende, skal repræsenteres i bestyrelsen ved embedsmænd, og skønnes ikke at være af væsentlig betydning, hvorfor den ikke er medtaget i udkastet.

Det er uklart, hvad der ligger i sølovens regel om, at bestyrelsen skal have „sæde“ i den danske stat. Man forestiller sig herved nærmest, at bestyrelsen har et kontor, der kan betegnes som selskabets hovedkontor her i landet; men det er meget let at etablere noget, der tager sig ud som et kontor.

Der ligger imidlertid reelle hensyn bag kravet om, at bestyrelsen skal have „sæde“ i den danske stat, omend den gældende lovs formulering ikke tilgodeser disse hensyn. Registreringsmyndigheden må uden vanskelighed kunne opnå forbindelse med rederiet, hvis et eller andet forhold ønskes oplyst eller berigtiget. Dette hensyn har man taget i betragtning ved registreringslovudkastets § 6, stk. 3,